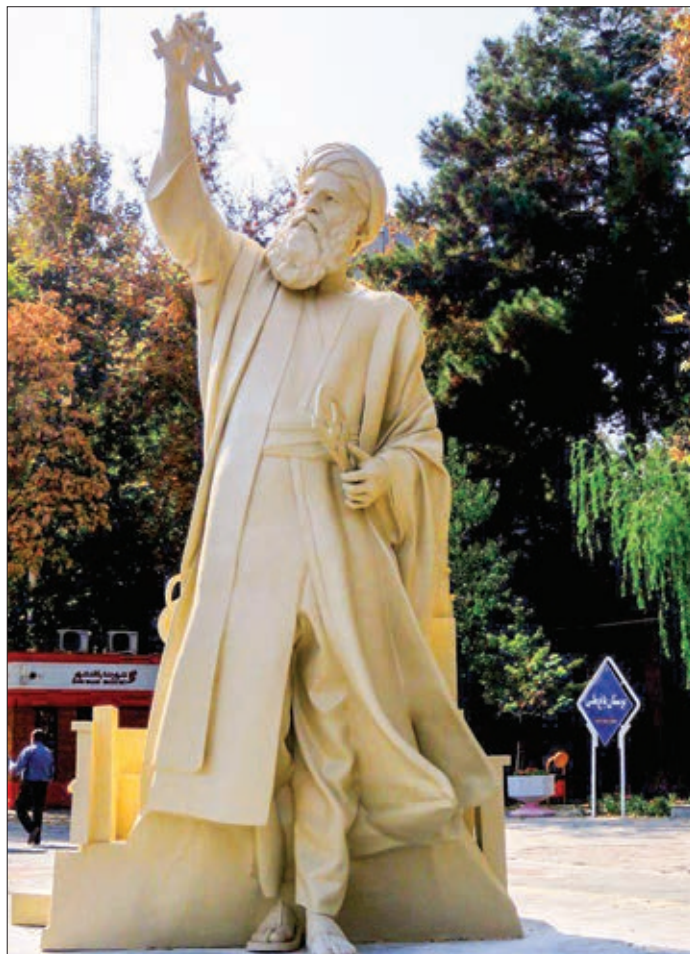

بارونمایی از جدیدترین اثر مجسمه‌ساز جوان مشهدی

خواجه نصیر مهمان «باغ ملی» مشهد شد

استواری علم

بر شانه‌های خواجه نصیرالدین
مأموریان در مورد مراحل ساخت تندیس می‌گویند: «چون عادت دارم قبل از شروع کار تحقیقاتم را در مورد شخصیتی، که قرار است مجسمه‌اش را بسازم، کامل کنم مطالعه در مورد این شخصیت را شروع کردم. کار ساخت با کمک ۵ نفر و از اوایل تیرماه امسال شروع شد و این پروسه نزدیک به ۴ ماه زمان برد. پروژه‌هایی که بیشتر از سه متر ارتفاع دارند، به خاطر محدودیت‌های ترافیکی، اجازه حمل و نقل آن‌ها داده نمی‌شود؛ پس قطعات این مجسمه با ارتفاع ۶ متر و ۲۰ سانت به صورت تفکیک شده به «باغ ملی» انتقال داده شد و در این محل و در کنار تندیس‌های دیگر مونتاژ و وصل شد.

مجسمه به شکلی ساخته شده که در حال رصد کردن آسمان است و در طول کار برای تکمیل شدن آن یک سری اِلِمان‌ها نظیر رصدخانه «مراغه»، ابزار منحصربه‌فردی چون «ذات‌الحلق*» به آن اضافه شد. علاوه بر این‌ها سردر دانشگاه تهران و نمادی از انرژی هسته‌ای به عنوان نمونه‌ای از دستاوردهای علمی به این تندیس اضافه شد تا نشان دهد افرادی چون خواجه نصیرالدین مسیر علمی را باز کرده‌اند و امروز علم بر شانه‌های آن‌ها استوار است.»

دل‌بسته هویت تاریخی هستم

هنرمند جوان و خلاق مشهدی دربارهٔ اینکه چرا «باغ ملی» را برای جانمایی این تندیس انتخاب کرده است، می‌گوید: «من در بیمارستان «آریا» متولد شدم و در حقیقت اولین نفس کشیدنم در هوای این محله بوده است؛ علاوه بر این خاطراتی که از کتاب فروشی آستان قدس رضوی، روبه‌روی «باغ ملی» دارم و بعد بازار چای سراب، که در دوران نوجوانی پاتوقی برای خرید ابزار هنری بوده است، و وجود ساختمان‌های کهن و قدیمی «بانک ملی» و «دارایی» و... همه و همه باعث شده بود که «باغ ملی» و این محدوده و بافت قدیمی آن حس و حال خاصی برایم داشته باشد. من به هویت تاریخی، عجیب دل‌بسته‌ام و به همین خاطر با وجود چندپیشنهاد (مثلاً جِلُو دانشگاه فردوسی) که وسوسه‌ام می‌کرد، مطمئن شدم که جانمایی آن در «باغ ملی» مناسب‌ترین گزینه است.

محل و جانمایی مجسمه که مشخص شد، برای رنگ‌آمیزی سعی داشتیم رنگ آن با محیطی که قرار است در آن جانمایی شود، تناسب داشته باشد. همچنین هماهنگی با معماری و ساختمان‌های اطراف، که هنوز رنگ و بوی معماری گذشته‌مان را حفظ کرده بود، مدنظر قرار داشت.»

انتقال مفاهیم با تندیس‌ها

هنرمند مشهدی در پایان صحبت‌هایش می‌گوید: «امروز در کشورهای پیشرفته، مجسمه در شهرها جایگاه مناسبی دارد و مدیران شهری از آن برای انتقال مفاهیم مختلف استفاده می‌کنند. یکی از کارهای سال‌های اخیر استفاده از هنرهای تجسمی در معابر عمومی است که حتی اگر برای چند لحظه چشم را درگیر کند، می‌تواند تأثیر خود را داشته باشد. حالا فکر کنید این مفاخر شخصیت‌هایی چون خواجه نصیرالدین باشند که در ریاضیات، نجوم، فقه و همه علوم سرآمد است و عطش سیری‌ناپذیری برای آموختن داشته است و مهم‌تر از همه از خود ما خراسانی‌هاست.»

«کهن‌ترین وسیله ستاره‌شناسی که با نام اسطرلاب‌کروی هم شناخته می‌شود. این وسیله ابتدا برای رصد آسمان و بعداً به عنوان وسیله‌ای آموزشی استفاده می‌شده است. ذات‌الحق مدلی از چهار چوب کره سماوی است که ناظر در مرکز آن قرار گرفته و دارای حلقه‌های ثابت و متحرک است.

فرمانی کیا- تازه‌ترین اثر مجسمه‌ساز مشهدی در «باغ ملی» مشهد جای گرفت.

محمد حسین مأموریان، که هنرمند جوان و کارآزموده هنر مجسمه‌سازی است، تجربه‌سال‌ها خلق آثار متفاوت را در کارنامه هنری خود دارد. او با خلق آثاری چون «خیام» در ابتدای بولوار «خیام» و «تختی» در میدان «تختی» و «میرزا کوچک‌خان» در میدانی به همین نام، این بار با ساخت مجسمه «خواجه نصیرالدین طوسی» در بافت قدیمی و کهن محله «جنت» اثری ماندگار به یادگار گذاشت.

زنده‌کردن مفاخر گمنام

او در پاسخ به این سؤال که چرا از بین همه مفاخر، خواجه نصیرالدین را برای کار انتخاب کرده است می‌گوید: «مدت‌ها بود قصد داشتم روی اِلِمانی با موضوع «مهندس» کار کنم که ارتباطی با تاریخ معماری سرزمینم داشته باشد و با توجه به شناختی که داشتم و پژوهش‌هایی که انجام دادم خواجه نصیرالدین بهترین گزینه در این باره بود؛ چون او در طوس به دنیا آمده و جزو مفاخر استان خراسان است و علاوه بر آن شخصیت جامع و کاملی در باب انواع دانش دارد ولی تقریباً گمنام است. به نظرم رسید که این اثر می‌تواند برای هر بیننده‌ای هم جذاب باشد و هم سؤال برانگیز و اینکه وادارش کند به دنبال کردن زندگی‌نامه و افتخارات این دانشمند. پیش‌تر طرح‌هایی را آماده کرده بودم که از سر اتفاق وقتی معاونت فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد پیشنهاد خلق همین اثر را داد، تردیدی در ساخت آن نکردم.»

امروز

در کشورهای

پیشرفته، مجسمه

در شهرها جایگاه

مناسبی دارد و

مدیران شهری

از آن برای انتقال

مفاهیم مختلف

استفاده می‌کنند.

یکی از کارهای

سال‌های اخیر

استفاده از

هنرهای تجسمی

در معابر عمومی

است که حتی اگر

برای چند لحظه

چشم را درگیر

کند، می‌تواند

تأثیر خود را

داشته باشد